

М. Наистинж прилича. Той има одуше-
вленно естество, както имашь и ты. Той яде
и пие, спи и ходи, истинува и ся стопля,
огладнѣва, и ожаднува, разболѣва ся, и о-
здравѣва, радува ся, и скърби: и на сичко-
то това и ты приличашь на него: и той ще
умре както ще умрешь и ты. Тѣло-то му ще
стане на прахъ, както и твое-то ще стане.
Но като смислишь за душж-тж си, колко
различавашь ты отъ Ифеста!

И. Наистинж, мамо, азъ много различавамъ
и отъ коніе-ты, и отъ кравы-ты, и отъ ов-
цы-ты, и отъ птицы-ты, и отъ рыбы-ты.

М. И отъ сичкы-ты животны колко-то сж
на земль-тж различавашь, само отъ чловѣ-
цы-ты не различавашь по душж-тж, защото
тѣхны-ты души приличатъ на твоѣж-тж, и ся
наричатъ чловѣчески души.

И. Тѣла-та ни наричатъ ли ся чловѣчески
тѣла?

М. Наричатъ ся, чадо!

И. Имамъ ли и азъ, мамо, чловѣческж ду-
шж и чловѣческо тѣло.

М. Имашь; но едно нѣщо тя прави да
различавашь много отъ Ифестовж-тж душж.

И. Кое є то, мамо?

М. Ты знаешь, кое є праведното, и кое є
неправедно-то, а той не знае нищо отъ това.
Ты си благодаренъ, и ся радувашь когато
знаешь, че си добро момче, и скърбишь, и не
годувашь, когато мыслишь че си лошо. А
Ифестъ не познава, и не усѣща такава нѣ-